

er til Stede; men desuagtet begyndte han alligevel, sidst han havde Ordet, at tale om Trekanten igen. Det ærede Medlem maa vide, at en af hans egne Meningsfæller, som desværre ved Sygdom er forhindret fra at være til Stede, var med i det Arbejde, saa naar det ærede Medlem for sit Vedkommende gør Fordring paa at være en Firkant, kunne vi for vort Vedkommende gøre Fordring paa det samme.

Det ærede Medlem udtalte, at han fandt det lidet sømmeligt at bryde den Overenskomst, man havde sluttet med de frikonservative. Det havde klædt det ærede Medlem bedre at bryde den Overenskomst end at bryde sine egne Løfter til Vælgerne forud for sidste Valgdag, hvor han lovede, at Skellet skulde blive slettet og ikke flyttet. Det ærede Medlem ved, at Skellet er der endnu, og han kan faa det at vide af sin Kampfælle og Medforslagsstiller, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), der klart og tydeligt har udtalt, at Skellet er der. Jeg synes, det ærede Medlem vandt mere Ære ved at holde de Løfter, han har givet sine Vælgere, selv om han saa skulde bryde et og andet Løfte overfor sine nyallierede.

Jeg er bemyndiget af min Sidemand (Zahle) til at sige, at han ikke har talt med det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) om Valgretsoverenskomster. Det Udtryk „tarveligt“, det ærede Medlem benyttede, passer i høj Grad paa ham selv. Naar han drager den Slags Ting frem, at han har set to Medlemmer møde hinanden og tale sammen, tror jeg, at det Udtryk „tarveligt“ passer i høj Grad paa ham selv.

Ligeledes har det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) bemyndiget mig til at sige, at den omtalte Krønike — det var det ærede Medlems egne Ord, eller Skrøne, det ærede Medlem har jo mange Udtryk; ved første Behandling talte han om at knurre og grynte, det er ret stærke Udtryk — ikke har noget paa sig, da han aldrig har udtalt sig saaledes.

Til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) skal jeg gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem er jo altid alsidig, og i den Henseende ligner han sig selv fuldkomment i Dag. Til os radikale og Socialdemokraterne rettede han en Bebrejdelse for, at vore Ændringsforslag ikke vare ukendte, og at de Udtalelser, hvormed de vare begrundede, heller ikke vare ukendte for ham. Vi tage os den Bebrejdelse let. Jeg anerkender det som

en Ros, at vi ikke ere saa letbenede som det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Det ærede Medlem rettede en Bebrejdelse mod det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), fordi han havde skiftet Standpunkt siden i Fjor. Heraf lærer jeg, at det er ligegyldigt, hvordan vi stille os, det ærede Medlem vil alligevel rette Bebrejdelser mod os. Det ærede Medlem har ofte vist sin Letbenethed i Politik, saa vi kunne tage os hans Bebrejdelser overmaade let. Det ærede Medlem talte om gejstlig Patos. Om det ærede Medlem maaske selv egner sig til og føler sig kaldet til at være gejstlig, skal jeg ikke udtale mig om, men Dommer over andre dur det ærede Medlem i alt Fald ikke til at være. Jeg har derimod tidt beundret det ærede Medlem, naar han paa sine Vinger hævede sig højt op i Luften, og naar jeg lyttede til hans beaandede Foredrag.

Det ærede Medlem vilde ikke forstaa, at det, der sker her, er det samme, som skete i 1866. Det ærede Medlem plejer dog ellers nok at have Evnen til at forstaa. Ved det ærede Medlem ikke, at det, der skete i 1866, var, at man stillede almindelig og privilegeret Valgret op mod hinanden, og at dette førte til stærke og bitre Kampe i den første Menneskealder derefter? Ved det ærede Medlem ikke det, og kan det ærede Medlem ikke se, at det er det samme, som nu sker paa den kommunale Valgrets Omraade, idet man stiller den privilegerede Valgret med den kongevalgte Formand op ved Amsraadsvalg og den almindelige og lige Valgret ved Sogneraadvalg? Men hvis det ærede Medlem ikke tror mig, kan jeg henvise ham, som jeg gjorde ved første Behandling, til, hvad nu afdøde Finansminister Vilhelm Lassen har sagt om den Ting, og saa tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at det, der sker her, er det samme, som skete i 1866, da man skabte to Ting paa forskelligt Grundlag og derigennem Betingelser for Kamp i Fremtiden.

Men da vi paa Forhaand vide, at Sagen er afgjort, interesserer den os ikke saa stærkt i Øjeblikket. Vi tale for døve Øren, for de Herrer stemme, som de skulle. Men det, der interesserer mig at faa at vide, inden Forhandlingen slutter, af den ærede Ordfører eller det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) og, jeg kan tilføje, af de ærede Medlemmer af Reformpartiet, er dette, om der dog ikke mellem de Herrer findes en eller anden, der vil staa op og vidne, at naar dette Forslag nu er gennemført, ville